

Club Dynamiek 27 oktober – 2^e bijeenkomst

Opening

De eerste keer hebben we enkele 'zijns-vragen' opgeroepen over het belang van ons samenwerkingsverband en wat we idealiter willen zijn. Aansluitend daarop zijn we op allerlei plekke in gesprek geweest met stakeholders. We gaan daar vandaag op reflecteren in 2 subgroepen door te kijken wat ons opvalt en na te gaan welke inzichten er ontstaan voor het ondersteuningsplan?

Voorafgaand een paar op- en aanmerkingen:

- We doen het als PPO-NK goed. Dat neemt niet weg dat er ook mensen zijn bij wie dit gevoel nog niet zo leeft. Daarin hebben we nog een slag te maken door bij dit proces meer mensen te betrekken, zodat meer mensen eigenaar zullen zijn van het nieuwe ondersteuningsplan.
- De eerste ervaringen met dit proces zijn positief. De bijeenkomsten lopen goed en het passend onderwijs café was een succes. Ook inhoudelijk levert het veel op. Het is ook belangrijk kritisch te blijven en andere perspectieven ruimte te geven. Het is ook zaak de grotere ontwikkelingen rondom de evaluatie van passend onderwijs en de bredere ontwikkelingen in de regio zoals andere leerlingenstromen te betrekken.

Rijke opbrengsten uit de break out rooms

- Een van de meest fundamentele vragen is hoe we erin slagen om echt gezamenlijk de verantwoordelijkheid te nemen voor 'perspectief voor ieder kind'.
- Eigenaarschap voor 'ieder kind perspectief' is daarin cruciaal. Daar kunnen we stappen in maken.
- Gezamenlijkheid betekent ook dat de deuren open zijn om vroegtijdig hulp te vragen en op zoek te gaan naar bestaande en nieuwe oplossingen. Dat geldt zeker ook voor leerkrachten en scholen zodat zij ouders tijdig duidelijkheid kunnen verschaffen. Dat stelt gerust. Ook als we het nog niet precies weten, moeten we ouders houvast bieden. Die opdracht hebben we allemaal.
- Het helpt als we slimmer worden om lokale en regionale kennis te ontsluiten zodat meer mensen er gebruik van kunnen maken.
- In de samenwerking moeten we weg proberen te blijven van oordelen. Woorden als 'meer' of 'beter' roepen negatieve associaties op. De uitdaging is om elkaar uit te nodigen vanuit een onderzoekende houding: vragen stellen, nieuwsgierig zijn, oplossingsgericht. Jij en ik beginnen alvast. Niet op elkaar wachten.
- Samenwerking is dan geen 'moetje', samenwerking 'werkt!' en zal natuurlijk passen bij intrinsieke motivatie van ons allemaal.
- Daarbij verbindt het enorm als we steeds maar weer dat kind in beeld hebben. Dat creëert groot commitment.
- Het blijft belangrijk lokaal te anticiperen. Dat betekent dat we passend onderwijs lokaal laten aansluiten door maatwerk en doelmatige inzet van ondersteuning en middelen.
- Het is zaak alert te zijn en extra aandacht te besteden aan plekken waar het nog niet goed verloopt
- Er is nog een uitdaging om ook de externe zorgorganisatie te betrekken. Die opereren relatief geïsoleerd. Het is zaak ook met hen saamhorigheid te ontwikkelen. Hen ook evalueren. Het kan ook nodig zijn die kritisch te beschouwen. Welke doen het goed (genoeg)?